

POSTANOWIENIE

6 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Pawłyszcz

na posiedzeniu niejawnym 6 marca 2026 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa C. sp. z o.o. w C.

przeciwko Bank S.A. w W.

o zapłatę,

na skutek wystąpienia przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

postanowieniem z 17 lutego 2026 r., I C 354/26,

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,

odmawia przekazania sprawy.

(G.G.)

UZASADNIENIE

Powodowy przedsiębiorca nabył od kredytobiorcy wierzytelność wynikającą z czynności bankowej (umowy kredyty) i powołując się na art. 37² § 1 k.p.c. wniósł pozew przeciwko bankowi do Sądu Rejonowego w Częstochowie jako właściwego dla siedziby powoda. Sąd ten przekazał sprawę sądowi właściwemu dla miejsca zamieszkania kredytobiorcy. Na skutek zażalenia powoda Sąd Okręgowy w Częstochowie zmienił postanowienie o przekazaniu sprawy i przekazał ją Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Woli w Warszawie jako właściwemu dla siedziby pozwanego banku, ponieważ powołanie się powoda na właściwość z art. 37² k.p.c. było nadużyciem prawa procesowego.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu sądowi ze względu na dobro wymiaru

sprawiedliwości (art. 44¹ k.p.c.), ponieważ autorytet sądownictwa znacząco ucierpi w przypadku rozpoznania sprawy przez sąd wyznaczony błędnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Częstochowie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Dobro sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli jakieś istotne względy przemawiają za nierozpoznaniem sprawy przez sąd właściwy. Przy tym przez sąd właściwy w tej regule należy rozumieć zarówno sąd właściwy materialnie, czyli sąd, do którego powód wniósł pozew i właściwy na podstawie przepisów o właściwości miejscowej, jak i sąd właściwy formalnie, czyli skutecznie wyznaczony w jednym z trybów wyznaczania sądu (art. 44¹, 44², 45 i 200 § 1⁴ k.p.c.), niezależnie od prawidłowości tego wyznaczenia. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie jest sądem wyznaczonym prawomocnie na podstawie art. 200 § 1⁴ k.p.c. i w swoim wystąpieniu Sąd ten nie wskazał żadnych względów przemawiających przeciwko rozpoznaniu sprawy przez siebie. Podniósł jedynie nieprawidłowe przekazanie mu sprawy przez Sąd Okręgowy w Częstochowie. Jednak wystąpienie, o którym mowa w art. 44¹ k.p.c., nie jest środkiem kontroli prawidłowości stosowania art. 200 § 1⁴ k.p.c.

Autorytet sądownictwa rzeczywiście mógł uciepć na skutek wydania nieprawidłowych postanowień o przekazaniu sprawy kolejno przez Sąd Rejonowy w Częstochowie i Sąd Okręgowy w Częstochowie. Przede wszystkim jednak autorytet ten ucierpiał na skutek podjętej przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie próby przekazania sprawy innemu sądowi mimo braku jakichkolwiek przeszkód do rozpoczęcia procesu.

Dariusz Pawłyszcz

(G.G.)

[SOP]